Project Liberty

Staatsrechtelijke inrichting van een democratische rechtsstaat.

Vrijheid en onafhankelijkheid van het denken en de geest

Het belang van goed Staatsburgerschap

Stanley Collette

Inleiding

Mijn naam is Stanley Collette en ik hou me veelvuldig bezig met gedragsanalyses en experimenten op individuele en grote schaal en maatschappelijke probleemanalyses. De bevindingen die ik heb gedaan zijn op z'n zachtst gezegd nogal zorgwekkend.

Ik ben tot de ontdekking gekomen dat de ruime meerderheid van het volk niet of nauwelijks kennis heeft van de staatsrechtelijke inrichting van een democratische rechtsstaat, fundamentele principes als kaders van beschaving en de gezamenlijke verantwoordelijkheid van een gezonde machtsverhouding tussen burger en staat, van zowel burger als overheid. En daar zit nu precies het probleem. Die kaders zijn niet meer helder gedefinieerd.

Ik wil dit graag op de maatschappelijke agenda zetten, want de rechtsstaat is in gevaar als de burger niet weet welke verantwoordelijkheden ze moeten nemen om onze grondrechten en verworvenheden veilig te stellen. Vrijheid is immers het nemen van de verantwoordelijkheid die nodig is om die vrijheid te kunnen garanderen. De grootste bedreiging voor de democratische rechtsstaat is het volk zelf. En dit standpunt kan ik prima onderbouwen vanuit staatsrecht. Ik heb al veel werk gestoken in het analyseren en op schrift zetten van hele bruikbare informatie om een constructieve bijdrage aan een oplossing te bieden. Dat is voor mij nogal een dingetje. In de bijlage staat een korte beschouwing van de 4 kaders van onze beschaving.

De voornaamste verantwoordelijkheid van een burger is het veiligstellen van constitutionele rechten, vrijheden en verworvenheden voor de toekomstige generaties. Daar zijn wij als burgers behoorlijk tekort geschoten.

Mijn doelen zijn als volgende.

- Het kweken van het besef van onze burgerlijke verantwoordelijkheden
- De kaders van onze beschaving, voorzien van een duidelijke definitie.
- Het samenstellen van een soort folder, met informatie die de benodigde kennis en begrip biedt over de staatsrechtelijke inrichting van een democratische rechtsstaat, kort en bondig
- Onderzoeken en vaststellen wat goed staatsburgerschap inhoudt, rekening houdend met de samenstelling van de bevolking en daar een duidelijke definitie aan geven die maatschappelijk breed gedragen wordt.

De voornaamste oorzaak van grote maatschappelijke verdeeldheid is een gebrek aan kennis en begrip van staatsrecht, constitutionele principes, maatschappelijke kaders. En bevolking indelen in verschillende groepen heeft als gevolg dat de meeste mensen zich beperkt voelen in hun vrijheid van zijn. Dit heeft ontzettend schadelijke gevolgen die doordringen in vrijwel alle facetten van de maatschappij.

Stanley Collette

Ik ben Stanley

Ik ben Stanley en ik ben verdrietig en ik zal uitleggen waarom. Ik ben verdrietig omdat we met z'n allen een wereld hebben gecreëerd waarin:

- Verantwoordelijkheid heeft moeten wijken voor schuldvraag en oordeel.
- Mogelijkheden hebben moeten wijken voor beperkingen.
- Authenticiteit heeft moeten wijken voor maakbaarheid en kunstmatigheid.
- Gemeenschapszin heeft moeten wijken voor sociale armoede.
- Logische consistentie heeft moeten wijken voor willekeur.
- Redelijkheid heeft moeten wijken voor sociale bubbels en dogmatiek.
- Rationaliteit heeft moeten wijken voor waanzin en emotionele incompetentie.
- Normaliteit heeft moeten wijken voor excessen.
- Gepaste terughoudendheid en bescheidenheid heeft moeten wijken voor egocentrisme en narcisme.
- Pragmatisme heeft moeten wijken voor wensdenken.
- Idealisme heeft moeten wijken voor controle drang en verdienmodellen.
- De waardigheid van leven heeft moeten wijken voor verdienmodellen en schaalvergroting.
- Omzien naar elkaar heeft moeten wijken voor geestelijke onderwerping, door mensen afhankelijk te maken.
- Het zijn heeft moeten wijken voor sociale status en bezit.
- Zelfreflectie moeten wijken voor wijzen naar de buitenwereld.
- Kuisheid en klasse heeft moeten wijken voor perversiteit en heiligschennis van het lichaam.
- Diepgang en passie heeft moeten wijken voor oppervlakkigheid en onverschilligheid.
- Zelfbewustzijn en acceptatie heeft moeten wijken voor bevestigingsdrang.
- Individualisme heeft moeten wijken voor conformiteit en kuddegedrag.
- Nieuwsgierigheid heeft moeten wijken voor angst.
- Vrijheid heeft moeten wijken voor veiligheid.
- Creatie heeft moeten wijken voor destructie.
- Coöperatie heeft moeten wijken voor confrontatie.
- Waarheidsvinding heeft moeten wijken voor financiële en politieke belangen.
- Gepaste waardering heeft moeten wijken voor zelfgenoegzaamheid.
- Empathie heeft moeten wijken voor leedvermaak.
- Kwaliteit van inhoud heeft moeten wijken voor vormgeving
- Persoonlijke autonomie heeft moeten wijken voor blinde gehoorzaamheid.
- Een eigen sterk ontwikkeld moreel kompas heeft moeten wijken voor leven met de waan van de dag.

Kortom, een wereld waarin ik mij genoodzaakt voel om mijn levensgeluk op te geven om dit weer recht te zetten. Opdat de toekomstige generaties niet opgezadeld worden met de puinhopen die we voor ze hebben achtergelaten. Dit zit bij mij heel diep. Ik heb geen leven, ik heb een missie die ik moet volbrengen, tegen elke prijs.

Stanley Collette

Waar ik mee bezig ben.

Heel veel mensen hebben hun eind van de maand realiteit gekoppeld aan het in stand houden van het geldende narratief. Door deze ter discussie te stellen, komt deze onder druk te staan. Het felle verzet daartegen wordt deels gevoed door het overlevingsinstinct.

Om dit te doorbreken, is het noodzakelijk om te begrijpen hoe diverse componenten van ons sociaal-economisch systeem het natuurlijk menselijk gedrag beïnvloedt. Don’t worry, ik heb dit middels talloze gedragsanalyses, gedragsexperimenten en maatschappelijke probleemanalyses grotendeels in kaart gebracht, geheel onafhankelijk. Met enkel als doel het vergaren van bruikbare en feitelijk correcte informatie. Mijn onderzoek bestaat uit het volgende:

- Het onderzoeken van de invloed sociaal-maatschappelijke constructies het natuurlijk menselijk gedrag
- Onderzoek naar de wijze waarop het brein prikkels verwerkt en om controle over dat proces te krijgen.
- Onderzoek naar de potentie van het brein en geest en een lesmethode ontwikkelen voor het brede publiek deze te benutten.
- Het vaststellen van oorzakelijke verbanden tussen maatschappelijke problemen, menselijk gedrag en denkpatronen.
- Mensen een zelf ontwikkeld denkproces aanbieden, die het verwerken van informatie veel efficiënter maakt en veel minder energie kost.

Mijn motivatie

Ik analyseer liever menselijk gedrag dan dat ik erover lees. Het is nagenoeg onmogelijk om met zekerheid vast te stellen of gepresenteerde bevindingen zuiver zijn of narratief gedreven. Bevindingen die als doel dienen om een bepaalde hypothese te ondersteunen zijn veelal niet betrouwbaar. Bevindingen dienen de basis te zijn voor een hypothese en niet andersom.

Ik doe dit in de eerste plaats uit fascinatie voor de menselijke geest en gedrag en heb ontdekt dat ik gaandeweg de nodige vaardigheden heb ontwikkeld, waarmee ik kan voorzien in een aantal behoeften, die heel basaal, natuurlijk en ook universeel zijn. Daaruit is een hele sterke drang ontstaan om iets te creëren, waarmee ik die op grote schaal kan vervullen. En ik zie voldoende reële mogelijkheden hiervoor. Alle verkregen kennis, inzicht en vaardigheden komen uit sociale interacties, gedragsanalyses, gedragsexperimenten en maatschappelijke probleemanalyses. Dat houdt in dat heel veel mensen onbewust een waardevolle inhoudelijke bijdrage aan mijn levenswerk hebben geleverd.

Dit project is niet voor een carrière of promotie, het is ook niet mijn job. Het is mijn ziel en zaligheid, mijn nalatenschap. Het is voor de mens, maar ook door die mens. Zonder dit gegeven, is mijn werk niets meer dan een serie documenten met bruikbare en nuttige kennis.

Stanley Collette

Staatsrecht en de kaders van onze beschaving

Stanley Collette

Het concept van de rechtsstaat

De democratische rechtsstaat is de enige bestuursvorm die volledig gestript is van alles wat buiten de kaders van logische consistentie en het redelijkerwijs principe valt en beschermt de rechten van het individu tegen de grillen van de meerderheid. Het grootste probleem van een democratie is dat de meerderheid onbeteugeld is, waardoor het risico bestaat dat dictators de macht kunnen grijpen via het democratische proces door de publieke opinie te manipuleren.

Staatsrecht biedt de mogelijkheid om bescherming van grondrechten af te dwingen via de rechterlijke macht, zonder wetgeving te toetsen aan de grondwet. Door wetgeving te toetsen aan de staatsrechtelijke inrichting van de rechtsstaat en daarmee ook aan de correcte toepassing van de wet, omzeil je artikel 120 van de grondwet en ontneem je de ruimte voor willekeur. De rechterlijke macht en de staat ontlenen namelijk hun bestaansrecht aan de staatsrechtelijke fundamenten waarop de rechtsstaat is gebaseerd.

Wanneer de staat of de rechterlijke macht handelen op een manier die in strijd is met deze fundamenten en dat juridisch kan worden aangetoond, creëren ze hiermee juridische grond voor gerede twijfel t.a.v het bevoegd gezag en dus ook het monopolie op het gebruik van geweld. Omdat de rechtsstaat in feite is opgeheven als gevolg van de gerede twijfel van het gezag. Vanaf dat moment is er in feite sprake van een anarchie volgens de staatsrechtelijke definitie, omdat het niet meer mogelijk is om rechtsbescherming en rechtsgelijkheid te kunnen garanderen.

Het concept van de rechtsstaat is het product van rede, logica en houdt bovendien sterk rekening met de beïnvloeding van de publieke opinie en biedt tal van mogelijkheden om via de rechtspraak om de macht van de overheid beperkt te houden binnen de kaders van de correcte toepassing van de wet. Dat is alles behalve radicaal, maar juist heel rationeel, zorgvuldig en gevrijwaard van partijdigheid en bovendien heel elegant en ingenieus.

Het concept van de rechtsstaat is veruit het meest briljante concept dat ooit is ontwikkeld.

De uitvinding van het vliegtuig is misschien wel revolutionair, maar komt qua genialiteit en de betekenis voor de mens niet eens in de buurt van het concept van de rechtsstaat. Dat is echt next level.

Stanley Collette

De 4 kaders van onze beschaving

Hieronder volgt een beschouwing van de 4 kaders van onze beschaving. En wat de implicaties zijn van het wegvallen ervan. Onze beschaving wordt begrenst door 4 kaders. Logische consistentie, het redelijkerwijs principe, normaal en rationaliteit. Om een beschaving in stand te kunnen houden dienen de kaders van deze beschaving ten alle tijden te zijn voorzien van een heldere eenduidige definitie.

Rationaliteit en normaliteit.

De meeste maatschappelijke problemen vinden hun oorsprong in het gegeven, dat men de dingen niet meer zien voor wat ze zijn. Daardoor worden excessen niet meer als gezien voor wat ze zijn. Het feit dat men niet meer zelfstandig nadenkt en het gegeven dat de informatiestromen narratief gedreven zijn en niet door feiten, heeft als gevolg dat mensen in emotie gaan denken en niet in ratio. Dan maakt stoïcisme en evenwichtigheid plaats voor emotionele incompetentie en mentale zwakheid. Dit is de rationalizatie van waanzin en de normalisering van excessen. Dan is niks meer te gek. Waanzin is dan rationeel en excessen zijn dan normaal. Zonder die kaders is er geen standaard meer die bepaalt wat rationeel of normaal is.

Het redelijkerwijs principe.

Het redelijkerwijs principe staat op losse schroeven. Vanwege woke komt rede steeds verder onder druk te staan. Als het redelijkerwijs principe sneuvelt, is er in feite sprake van anarchie.
Zover zal het niet komen, want zonder het redelijkerwijs principe kunnen gemeenschappen niet bestaan en zijn sociale interacties, waarbij gepaste terughoudendheid gewenst is niet mogelijk. Hetzelfde geldt voor het maken van belangenafwegingen en bescheidenheid. Zonder belangenafweging is rekening houden mmetanderen niet bestaand concept. Dan geldt het recht van de sterkste. Dan is de uitwisseling van goederen ook niet meer mogelijk, want voor de toekenning van waarde, is het redelijkerwijs principe nodig. Om waarde toe te kunnen kennen moet immers een redelijke verhouding worden bepaald. Dan is alles primitief, banaal, tribalistisch en handelen op basis van instinct.

Logische consistentie.

Zonder logische consistentie is er enkel sprake van willekeur. Zonder deze kader kan een appel morgen een klodder mayonaise zijn. Dan heeft betekenis geen zin meer. Definiëren is niet langer meer mogelijk , omdat alles is onderworpen aan totale willekeur.
Dan bestaan er geen verbanden meer, daarvoor is namelijk consistentie nodig, om verbinding tot stand te kunnen brengen en logica om te kunnen vaststellen wanneer er sprake is van een verband. Het vaststellen van kwantiteit is ook niet meer mogelijk, want afwaardering is onmogelijk zonder consistentie.

Het redelijkerwijs principe

Het redelijkerwijs principe vormt in zekere zin de standaard die bepaalt wanneer iets wel of niet gerechtvaardigd is. De definitie wordt bepaald door de omstandigheden waarop deze van toepassing is. Dus zal ik een aantal van die definities formuleren die een breed toepassingsgebied hebben.

- Binnen een democratische rechtsstaat staat het redelijkerwijs principe ten alle tijden buiten discussie.
- Je moet een ander altijd het voordeel van de twijfel gunnen.
- Een verwachting mag nooit verder reiken dan de mogelijkheden van degene aan wie deze wordt opgelegd.
- De maatstaf waarlangs je een ander beoordeelt dient te zijn gebaseerd op de mogelijkheden van diegene en mag in geen geval hoger liggen dan die je op jezelf toepast.
- Wees bereid consessies te aanvaarden als daarmee het grotere belang gediend wordt, die in redelijke verhouding staat tot de middelen en mogelijkheden die je tot je beschikking hebt.
- Het gebruik van geweld is alleen gerechtvaardigd als de praktische noodzaak de rechten van het individu overstijgt.
- De mate van vrijheid wordt bepaald door de mate van verantwoordelijkheid die je neemt om die vrijheid te kunnen dragen.

Het redelijkerwijs principe als basis voor een onderbouwing

Een migratiestop is noodzakelijk, omdat de infrastructuur de bevolkingsgroei niet aankan. Door de relatief hoge dichtheid van de bebouwing, stroperige bureaucratie en besluitvorming en verstikkende regelgeving is het vrijwel onmogelijk om in de alsmaar toenemende vraag aan huisvesting, infrastructuur en de benodigde maatschappelijke voorzieningen te kunnen voorzien. Hier is vanuit het redelijkerwijs principe geen enkel verweer tegen. Het fundament van een democratische rechtsstaat is het redelijkerwijs principe.

Dat vertaalt zich in het gegeven dat het verwachtingspatroon niet verder mag reiken dan de mogelijkheden van degene aan wie deze wordt opgelegd. Iets opleggen waar met geen mogelijkheid aan kan worden voldaan is dictatoriaal, totale waanzin en het toont heel duidelijk onzuivere intenties, waarbij het voorzien van hulpbehoevenden in hun meest basale behoeften geen prioriteit heeft. Elke overheidsinterventie of maatschappelijke campagne waarbij het behalen van de praktisch meest bevredigend resultaten niet de absolute prioriteit heeft, hebben geen belang bij het oplossen van maatschappelijke problemen, maar bij het in stand houden ervan. Daar zit namelijk het verdienmodel.

Rechtsbescherming en rechtsgelijkheid

Begrenzing van grondrechten door het redelijkerwijs principe

Rechten, vrijheden en verworvenheden zijn in beginsel onvervreemdbaar. Alleen de mate waarin iemand een claim kan leggen hierop is gelimiteerd, namelijk door de bepalingen van redelijkerwijs principe. Tegen deze bepalingen is per definitie geen geen geldig verweer mogelijk, ongeacht de omstandigheden.

Deze kennis is zeer bruikbaar voor de politie om vast te stellen in welke situatie welke vorm van geweld inzetten het uitvoeren van de primaire taak het meest ten goede komt. En de kans op het maken van een inschattingsfout minimaliseert.

Even over de A12 blokkades.

Als je hier het redelijkerwijs principe toepast, is de conclusie dat de demonstranten hier een onevenredig grote claim leggen op hun drmonstratierecht. Inperking van dit grondrecht is binnen deze omstandigheden niet alleen noodzakelijk, maar bovendien de enige correcte wijze van het toepassen van de wet.

Logische consistentie als basis van rechtsbescherming en rechtsgelijkheid.

De rechtspraak ontleent hieraan haar bestaansrecht in de vorm van jurisprudentie. Een goed voorbeeld is de grote verdeeldheid ten aanzien van het abortusrecht en het wel of niet verplichtingen van het vaccin. Waarbij de pro choicers geen enkel bezwaar hadden tegen vaccinatie plicht en de tegenstanders van vaccinatie plicht, stelden zonder moeite het abortusrecht ter discussie. Ik kan daar met mijn verstand niet bij. Zowel abortusrecht als de vrijheid van keuze om wel of geen vaccin te nemen, sraan op hetzelfde fundament, namelijk lijfelijke integriteit en zelfbeschikkingsrecht. Door één van deze rechten ter discussie te stellen, stel je feitelijk het fundament ter discussie en daarmee alle rechten die op dat fundament rusten.

Logische consistentie impliceert dat als je je verzet tegen de mogelijke komst van een vaccinatieplicht, je ook het abortusrecht moet verdedigen, ongeacht jouw mening hierover. Alleen dan zijn grondrechten beschermd tegen willekeur en daardoor zijn rechtsbescherming en rechtsgelijkheid gegarandeerd.

Staatsrecht maakt namelijk geen onderscheid tussen de verschillende toepassingsgebieden van grondrechten, omdat staatsrecht de functie heeft om willekeur uit te sluiten bij de toepassing van de wet. En logische consistentie is de enige correcte wijze van het toepassen van de wet.

Zodra je consessies gaat toelaten bij grondrechten, kan zo’n consessie worden gebruikt als rechtvaardiging om meer consessies af te dwingen. Logische consistentie en het redelijkerwijs principe dienen ten alle tijden buiten discussie te staan, onze complete maatschappij is erop gebouwd.

Stanley Collette

Willekeur, logische consistentie en het redelijkerwijs principe in relatie tot onze grondrechten.

Het gevaar van de toepassing van willekeur bij grondrechten

Het probleem is dat grondrechten onderworpen zijn aan willekeur, dat is heel gevaarlijk. Je kunt het wel of niet ontnemen van spreekrecht niet door mensen laten beslissen. Dat kan alleen de wet, want alleen de wet is verheven boven partijdigheid, belangenverstrengeling en bovenal willekeur. Het weren van David Icke had geen enkele basis buiten onderbuikgevoelens en stemmingmakerij om. Minister Yesilgöz heeft dit besloten, omdat ze geen flauw benul heeft wat voor implicaties dit schept. Hiermee zet ze wel de deur open om mensen rechten te ontnemen op basis afkomst en religie. De polarisatie die daaruit voortkomt, brengt een kettingreactie teweeg, waarbij een burgeroorlog onvermijdelijk is.

Het redelijkerwijs principe als fundament van de rechtspraak en als begrenzing van vrijheidsbeperkende regelgeving.

Wanneer vrijheidsbeperkende regelgeving niet voldoet aan de voorwaarden van het redelijkerwijs principe, dan hoeven burgers deze niet te gehoorzamen. Een constitutionele rechtbank zou na de eerste rechtzaak onmiddellijk de overheid dwingen ze af te schaffen.

Binnen het redelijkerwijs principe dienen vrijheidsbeperkende regels aan de volgende voorwaarden voldoen

- Ze moeten billijk en redelijk zijn.
- Ze dienen een goede wetenschappelijke onderbouwing te hebben.
- De noodzaak moet duidelijk aantoonbaar zijn.
- De noodzaak en het nut van dergelijke maatregelen dient in redelijke verhouding te staan tot de inbreuk op de privésfeer.

Het enige geldige argument om iemand het spreekrecht te ontnemen is een strafvonnis van een rechtbank, die de grondbeginselen van het redelijkerwijs principe op dezelfde wijze hanteren.

Wanneer er geen strafvonnis voorhanden is, waarin aantoonbaar bewezen is dat betrokken persoon het spreekrecht heeft gebruikt die in de strafwet omschreven staat als misdrijf, moet je diegene het voordeel van de twijfel gunnen. Dat vormt namelijk de basis van het redelijkerwijs principe. Die is door Dilan Yesilgöz feitelijk bij het grofvuil gezet.

Het moment dat we collectief afscheid nemen van het redelijkerwijs principe, dan heb je totale anarchie. Want het redelijkerwijs principe is het fundament waar onze moderne maatschappij op is gebouwd. Hier is minister Yesilgöz ernstig de fout in gegaan. Het ontnemen van het recht van David Icke om in Amsterdam te spreken is in strijd met het staatsrecht. Staatsrecht dient ten alle tijden te worden gehandhaafd als het over grondrechten gaat. Dit is namelijk de manier waarop onze democratische rechtsstaat, staatsrechtelijk is ingericht.

Met een verheven vingertje op een wolk van totale zelfoverschatting, trapt ze doodleuk het complete fundament onder onze maatschappij weg. Niemand staat hier bij stil. Zonder het redelijkerwijs principe is het vaststellen van een gezonde machtsverhouding tussen burger en staat niet mogelijk, er is immers sprake van tegenstrijdige belangen. Logische consistentie en het redelijkerwijs principe dienen ten alle tijden te worden gehandhaafd. Anders zijn rechtsbescherming en rechtsgelijkheid niet langer meer gegarandeerd.

Stanley Collette

Het controleren van de rechterlijke macht

Trias politica, scheiding der machten.

In een democratische rechtsstaat geldt een scheiding der machten, aangeduid als trias politica. Onderverdeeld in de uitvoerende macht, de regering/kabinet, de wetgevende macht, het parlement/volksvertegenwoordiging en de rechterlijke macht. Dit om te waarborgen dat niet één partij alle macht krijgt. De wetgevende macht controleert de uitvoerende macht. De rechterlijke macht controleert de wetgevende macht en daarmee ook de uitvoerende macht. Wie controleert de rechterlijke macht dan als er geen onafhankelijke macht boven staat? Het volk van onderaf.

Controle van onderaf door het volk.

Omdat controle van de rechterlijke macht door een instituut van bovenaf niet mogelijk is, kan deze controle dus alleen maar plaatsvinden van onderaf. Door middel van dit staatsrechtelijke instrument, waarmee het volk ten alle tijden de rechterlijke macht kan dwingen om de wet op correcte wijze toe te passen. Door via de staatsrechtelijke fundamententen waaraan de rechterlijke macht haar bestaansrecht ontleent de legitimiteit van de rechtspraak onder druk te zetten.

Activisten gebruiken de rechtspraak om besluitvorming naar hun hand te zetten. Dat kunnen wij natuurlijk ook door staatsrechtelijke fundamenten op een manier in te zetten, die aantoont dat bepaald beleid en de bijbehorende dwingende verdragen in strijd zijn met de staatsrechtelijke fundamenten waaraan de rechterlijke macht en alle maatschappelijke instituten hun bestaansrecht ontlenen. Daarmee zet je de rechterlijk macht volledig klem, want ze worden gedwongen de wet toe te passen, los van de politieke agenda. Dit staatsrechtelijke instrument dient te waarborgen dat ieder natuurlijke of rechtspersoon via een kort geding de staat of rechterlijke macht kan dwingen de wet op correcte wijze toe te passen

Staatsrechtelijke fundamenten waaraan de rechtspraak haar bestaansrecht en legitimiteit aan ontleent.

De staatsrechtelijke kaders van een democratische rechtsstaat worden gevormd door logische consistentie en het redelijkerwijs principe. Zonder deze fundamentele principes is er in geen geval sprake van een democratische rechtsstaat, maar van een totalitaire controlestaat of totale anarchie. De rechtspraak onteent haar bestaansrecht aan logische consistentie in de vorm van jurisprudentie en van het redelijkerwijs principe, die in feite de standaard bepaalt van rechtvaardigheid en billijkheid.

Logische consistentie

Jurisprudentie is in feite niks anders dan consistentie in de rechtspraak, waardoor verdachten zijn gevrijwaard van willekeur en persoonlijke bias in de rechtszaak. Dat maakt de rechtspraak voorspelbaar en daardoor geloofwaardig. De burger weet waar ze aan toe is.

De rechter spreekt een vonnis uit conform de wettelijke bepalingen en zal in soortgelijke omstandigheden hetzelfde oordeel vellen. Dit is om de rechtspraak te beschermen tegen willekeur. Het gelijkheidsbeginsel is ook gebaseerd op logische consistentie. Verbanden zijn ook gebaseerd op logische consistentie, om een verband aan te kunnen brengen is consistentie vereist en om vast te kunnen stellen dat er sprake is van dergelijk verband is logica vereist. En logica en consistentie zijn hier onlosmakelijk met elkaar verbonden, want consistentie wordt namelijk door logica gedefinieerd. Zonder logische consistentie verliest definitie haar betekenis, want definiëring geeft beschrijvende taal haar nuttige toepasbaarheid. De wetenschappelijke methode is vanwege dit principe ook op logische consistentie gebaseerd.

Logische consistentie dient ten alle tijden te worden gehandhaafd bij staatsrecht en de rechtspraak om rechtsbescherming en rechtsgelijkheid te kunnen garanderen. Indien dit niet gebeurt krijgt willekeur voet aan de grond en willekeur vormt voldoende basis voor gerede twijfel ten aanzien van de legitimiteit, geloofwaardigheid en onpartijdigheid van de rechtspraak. Omdat logische consistentie de basis vormt van het gelijkheidsbeginsel, is binnen deze omstandigheden een eerlijk proces niet langer gegarandeerd. Hier zie je heel duidelijk dat de implicaties hiervan tot alle facetten van de maatschappij reiken. Dit geeft logische consistentie haar fundamentele karakter.

Het redelijkerwijs principe

Het redelijkerwijs principe heeft een heel breed toepassingsgebied die veel verder reikt dan staatsrecht, is van toepassing op nagenoeg iedere sociale interactie en behoeft daardoor een meer uitgebreide toelichting. Het redelijkerwijs principe is een serie van bepalingen die bepaalt of een consessie, een verwachting of een gedraging aan jou gericht wel of niet aanvaard dient te worden.

De belangrijkste bepaling is dat je een ander het voordeel van de twijfel moet gunnen. Dit principe is onmisbaar voor het creëren van een basisvertrouwen die de vorming van gemeenschappen überhaupt mogelijk maakt. De rechtspraak past dit principe ook toe in de vorm van onschuldig tot het tegendeel bewezen is. Je gaat er vanuit dat iemand in beginsel oprecht is en goede intenties heeft. Zonder dit basisvertrouwen is er in feite sprake van anarchie.

Nog een belangrijke bepaling is dat een bepaalde verwachting nooit verder mag reiken dan de mogelijkheden en bekwaamheden van degene aan wie deze wordt opgelegd. Je kunt dus niet iets aan iemand opleggen dat buiten het rijk der mogelijkheden ligt, slagen heeft enkel kans binnen het rijk der mogelijkheden. Rechtsbescherming vloeit voort uit dit beginsel.

Het redelijkerwijs principe bepaalt ook wanneer een claim op bijvoorbeeld autoriteit gerechtvaardigd is, of een consessie wel of niet aanvaard dient te worden en vormt de standaard voor een eerlijke prijs/kwaliteit verhouding. Het is nagenoeg in alle omstandigheden van toepassing en is daarom zo fundamenteel van karakter.

Het bestaansrecht en de legitimiteit van de rechtspraak

De sleutel is logische consistentie en het redelijkerwijs principe. Deze fundamenten van de moderne maatschappij dienen ten alle tijden te worden gehandhaafd, anders kunnen de rechtsstaat en alle maatschappelijke instituten met geen mogelijkheid meer functioneren. Hiermee kun je het proces van politieke besluitvorming onder druk zetten. Uiteraard binnen de staatsrechtelijke fundamenten waaraan de rechterlijke macht haar bestaansrecht ontleent. Binnen deze kaders kun je de legitimiteit van de rechtspraak onder druk zetten. Dat is het geval wanneer de kamer wetten aanneemt die in strijd zijn met staatsrechtelijke fundamenten. Want dan kun je een kort geding tegen de staat aanspannen en de rechter dwingen om het staatsrecht toe te passen en die wetgeving te verwerpen.

Een rechter zal namelijk nooit een vonnis uitspreken die in strijd is met de staatsrechtelijke fundamenten waaraan ze haar bestaansrecht ontleent. Want daarmee zetten ze hun legitimiteit en autoriteit op losse schroeven. Dan kan de rechterlijke macht met geen mogelijkheid meer functioneren. Want dan kun je dat vonnis gebruiken om elk vonnis dat vanaf dat moment is geveld nietig laten verklaren. Daarmee kan het wetboek van strafrecht bij het oud papier.

Dat zijn namelijk de consequenties van een rechterlijke uitspraak die in strijd is met de staatsrechtelijke fundamenten waaraan de rechtspraak haar bestaansrecht en legitimiteit ontleent. Zonder deze staatsrechtelijke kaders kan een rechtsstaat onmogelijk functioneren.

Het is een soort ingebouwde verborgen veiligheidsmechanisme in het staatsrecht, om de rechterlijke macht te kunnen controleren. Dit instrument is bovendien ook uitermate geschikt om via de rechtspraak behoorlijk bestuur af te dwingen bij de overheid. Dit is in potentie een heel krachtig instrument om van onderaf de correcte toepassing van de wet af te dwingen en daarmee ook behoorlijk bestuur. Hiertegen kunnen geen wetten of verdragen tegen worden afgesloten, want vanwege dit mechanisme zijn die per definitie niet rechtsgeldig.

Dit fenomeen waarborgt dat de wet op correcte wijze wordt toegepast en biedt de instrumenten om dit van onderaf af te dwingen. Hiermee kan het volk zichzelf beschermen tegen willekeur van de staat of de rechtspraak.

De implicaties van het wegvallen van de staatsrechtelijke kaders

Dit staat en valt allemaal met de niet bestaande bereidheid van je vijand om zich te conformeren tot rationele argumenten. Als je praat over, in strijd zijn met, interpreteren, enzovoorts, wie gaat dit interpreren? Vriendjes van vriendjes binnen de kartels.

Je komt uit bij Saul Alinsky: anderen dwingen om de regels te volgen maar het zelf niet doen. En dan zit jij met al die verdragen en protocollen in de rechtszaak je gelijk te halen, maar ze lachen je gewoon uit. Dat is allemaal bedoeld voor het domme volk, afleidingsmanoeuvres. Ideologie gaat boven recht.

Dus het komt er min of meer op neer dat we in een totalitaire controlestaat leven, bedekt met een papieren rechtstaat die in feite geen enkele praktische betekenis meer heeft.

En bovendien zorgt de eind van de maand realiteit ervoor dat de geinstitutionaliseerde wereld zich conformeert aan het geldende narratief.

Stanley Collette

Maatschappelijke Probleemanalyses Gedragswetenschap

Stanley Collette

Gedrags- en maatschappelijke probleemanalyses op basis van het causaliteits principe.

Inleiding

Bij het analyseren van maatschappelijke vraagstukken en menselijk gedrag, deze 2 zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden, hanteer ik het causaliteits principe, gebaseerd op het principe van praktische probleemoplossing. Met als uitgangspunt dat het verstrekken van informatie een vorm van dienstverlening is, daarbij staan de behoeften en mogelijkheden van de ontvanger centraal. Informatie moet dus vooral feitelijk correct en bruikbaar zijn, toepasbaar zijn binnen de mogelijkheden van de doelgroep met de middelen waarover ze beschikken. En dient voor iedereen toegankelijk te zijn, ongeacht de sociaal-maatschappelijke en financiële positie.

Oorzaak, gevolg, de mogelijke consequenties en de implicaties daarvan zijn de enige aspecten van een vraagstuk die bruikbare informatie opleveren. Alleen aspecten die een wetenschappelijke basis hebben en logischerwijs verband hebben met de oorzaak of op een andere manier relevant zijn, neem ik in overweging. Hier is dus geen enkele ruimte voor demografische tegenstellingen, conflicterende belangen, politieke overwegingen, schuldvraag en waardeoordelen. De uitkomst op zichzelf voor mij niet ter zake, enkel de feitelijke correctheid en nauwkeurigheid van de gedane bevindingen.

Echte revolutie kan alleen maar plaatsvinden op individueel niveau, door te reiken naar de beste versie van jezelf. Daarvoor dien je eerst volledig bewust te worden van jezelf en je potentie.

Mijn doel is het samenstellen van een soort lesboek, bij voorkeur niet meer dan 10 pagina’s, die alle benodigde informatie en instructies bevat om dat te kunnen bewerkstelligen. Zo eenvoudig en concreet mogelijk geformuleerd. Zonder de zware beproevingen die ik heb doorstaan om de benodigde inzicht te bemachtigen.

Om mensen te kunnen bevrijden van leed en pijn, moet je eerst de betekenis en oorzaak erachter begrijpen en hoe zich dat vertaalt in menselijk gedrag. Dat kan niet met reguliere psychologie, alleen met gedragswetenschap.

De bijbehorende mindset maakt de meeste dingen een stuk overzichtelijker en eenvoudiger te begrijpen . En heeft als bijkomende voordeel dat het vergaren van kennis en inzicht steeds minder inspanning vergt. En het toepassen hiervan biedt veel praktische voordelen in vrijwel alle toepassingsgebieden. Het is een soort blauwdruk om het denkproces te verfijnen, zodat het brein functioneert als een stuk gereedschap. Want dat is namelijk de functie van het brein. De grootste fout die men begaat is dat ze hun identiteit verenigen met hun denken, waardoor het

denkproces en beoordelingsvermogen onzuiver is. Zaken als schuldvraag, waardeoordelen, hokjes denken, politieke kleuring en belangen zijn zegmaar de spy- en malware voor het denkproces.

Stanley Collette

Demografische tegenstellingen.

Hierover ben ik heel kort, want dit spreekt voor zich. Die bestaat in feite niet. Er is geen enkele natuurwetenschappelijke of biologische basis voor. Alle mensen zijn unieke individuen met unieke bekwaamheden, kwetsbaarheden, behoeften en ambities en hebben de volgende gemeenschappelijke eigenschappen.

- Alle mensen komen voort uit en zijn onderworpen aan dezelfde biologische processen.
- Alle mensen zijn van nature feilbaar en daardoor onderworpen aan menselijk falen.
- Alle mensen oefenen gedrag uit waarmee invloed kan worden uitgeoefend op de buitenwereld en zijn tevens onderhevig aan beïnvloeding van buitenaf..

Demografische tegenstellingen is een fictief concept, gedreven door een vals narratief voor het in stand houden van een vijandbeeld op basis van een kunstmatig gecreëerd Us vs Them doctrine. Omdat hier een onvoorstelbaar groot verdienmodel in zit. Oorlog is de meest extreme toepassing hiervan.

Politieke en persoonlijke bias.

Als de nadruk ligt op bruikbaarheid en praktische toepasbaarheid, dan doen voorkeuren en beeldvorming in z’n geheel niet ter zaken. Dan draait het om doelmatigheid, haalbaarheid en het behalen van kwalitatief hoogwaardige resultaten. Dat is uiteindelijk waarvoor je het doet. Dat maakt het heel eenvoudig om hoofd en bijzaken van elkaar te scheiden. En bovendien is informatie op deze manier veel makkelijker en nauwkeuriger op waarde te schatten.

De kunst bij analyseren is het compleet ontleden van het vraagstuk tot de basis componenten en alle componenten die niet relevant zijn voor de vaststelling van de oorzaak, onmiddellijk weggooien en vanuit de vereenvoudigde situatie de overgebleven componenten uitvoering analyseren, afzonderlijk en de onderlinge wisselwerking . De afzonderlijk analyse van de componenten is veel eenvoudiger en kost minder effort dan de analyse van het vraagstuk in z’n geheel. De foutmarge is veel kleiner en het geeft een veel beter begrip van het onderwerp.

Tegengestelde belangen.

Het probleem hier is dat zwaarwegende financiële of politieke belangen de objectiviteit en de vaststelling van de oorzaak zodanig in de weg staan, dat de betrouwbaarheid en onpartijdigheid van een onderzoek ernstig ter discussie komen te staan. Voor politieke motieven geldt precies hetzelfde. En bovendien bestaat er de reële mogelijkheid dat er een verdienmodel zit in het in stand houden van de oorzaak.

Stanley Collette

Schuldvraag en waardeoordelen.

Schuldvraag pas ik niet toe, want ik vind dat niet interessant en het levert vrijwel geen bruikbare informatie op. En van wordt deze vraag al beantwoordt door de vaststelling van de oorzaak, waarbij schuldvraag ironisch genoeg veelal in de weg staat. Bovendien leg ik schuldvraag liever neer op de plek waar die hoort, namelijk bij justitie en de rechterlijke macht.

Waardeoordelen suggereren dat er goede en slechte keuzes bestaan in absolute zin, dat is niet waar, van de keus om iemand moedwillig te beschadigen staat al vast dat dat slecht is. Buiten dit om hebben keuzes en gedrag enkel een uitkomst die wel of niet gewenst is. Als je andere resultaten wil boeken, moet daar andere gedrag tegenover staan. Zonder oordeel is de lading weg, dan wordt het meer een technisch verhaal.

De drang voor het geven van waardeoordelen en het toepassen van schuldvraag zit bij velen zo diep geworteld, dat vrijwel niemand zich ervan bewust is dat ze er geen controle over hebben. Het komt voort uit een haast bijbelse drang naar vergelding.

Complottheorieën

Het grootste probleem wat ik heb met complottheorieën is dat, los van het waarheidsgehalte, geen mens op de wereld er iets aan heeft. Energie steken in zaken die ver buiten je invloedssfeer liggen levert nagenoeg niks op en is daarom verspilde energie. Bovendien valt dit binnen de toepassing van schuldvraag, die in de basis uitgaat van denken in beperkingen. Daardoor voeden complottheorieën het Us vs Them denken en draagt hierdoor bij aan polarisatie en een gevoel van machteloosheid. Je geeft letterlijk de controle uit handen. Verantwoordelijkheid daarentegen is gebaseerd op denken in mogelijkheden en daarmee houd je het bij jezelf. Het is gebaseerd op een eigen actieve en veelal constructieve inbreng en dat geeft kracht, waardoor het leven een stuk leuker wordt.

Zonder het waarheidsgehalte in overweging te nemen heb ik een behoorlijk aantal goede argumenten tegen het gebruik van complottheorieën, alleen al op basis van nuttige toepasbaarheid. Bovendien kan ik voor elk maatschappelijk vraagstuk waarin mogelijk sprake zou kunnen zijn van een duister complot, een verklaring geven die veel logischer is en waarin schuldvraag niet van toepassing is. Bepaald gedrag van de top van het grootbedrijf, internationale bankiers en wereldleiders is in feite heel logisch en het gevolg van de invloed van ons sociaal-economisch

systeem op het natuurlijk menselijk gedrag. Corruptie, belangenverstrengeling en monopolisatie zijn in zekere zin natuurlijk menselijk gedrag.

Om dit te kunnen begrijpen moet je schuldvraag loslaten en enkel kijken naar oorzakelijke verbanden en staatsrechtelijke implicaties. Bovendien is het handhaven van een gezonde machtsverhouding tussen burger en staat een gezamenlijke verantwoordelijkheid. En daarin zijn wij als burgers behoorlijk tekort geschoten. Deze houding heeft nogal wat vriendschappen doen sneuvelen, maar dat weerhoud mij er niet van.

Stanley Collette

De jeugd die de puinhopen van voorgaande generaties mag opruimen.

Weet je waar ik heel slecht tegen kan, mensen die de realiteit niet willen accepteren uit angst voor de verantwoordelijkheden die daarbij horen.

Het is nooit begonnen met gaskamers. Het begon met 1 partij die de macht naar zich toe trok. 1 partij die het narratief bepaalt en andere geluiden onderdrukt. Met een staat die verschillende groepen tegen elkaar opzet. Het is begonnen met goede mensen die weg keken.

Wat mij het meeste stoort, is dat door de puinhopen van de oudere generaties, de jeugd straks weer het slagveld opgestuurd wordt.

Dit gegeven is zo ontzettend oneerlijk. Destijds zijn jonge knapen van 17 het slagveld opgestuurd om het recht te zetten. Die zijn letterlijk door de hel gegaan en hebben met zware trauma's daarna ook nog de boel weder opgebouwd. De manier hoe daar mee omgegaan wordt is buitengewoon oneerbiedig en een regelrechte schoffering voor die helden. Dat zijn namelijk de helden, die met een duizelingwekkende combinatie van moed en vastberadenheid die hel hebben doorstaan.

Oorlogen worden niet gewonnen door high tech wapens of briljante strategen. Ze worden gewonnen door jongvolwassen jongens die de hel worden ingestuurd, die de voorgaande generaties voor ze gecreëerd hebben. Vechtend om de puinhopen op te ruimen die ze zelf niet gemaakt hebben.

Probeer even stil te staan bij het feit dat we als beschaafde samenleving onschuldige tieners in een poel van dood en verderf storten om de puinhopen op te ruimen die gecreëerd was voor ze überhaupt op de

wereld gezet waren. Ik heb noga moeite met het feit dat afscheid nemen van deze waanzin niet de absolute topprioriteit heeft.

Stanley Collette

De politie

Organisatie en beslissingsbevoegdheid

Ik wil graag wat van mijn bevindingen met je delen en daaruit blijkt al snel dat de problemen rondom het handhaven van de openbare orde en veiligheid vrijwel niets met politieagenten te maken hebben. Politieagenten zijn namelijk getrainde professionals en weten daardoor in feite ten alle tijden hoe ze hun taak naar behoren moeten uitvoeren. Dat is namelijk wat een getrainde professional behelst. Bovendien brengt het vak politieagent de nodige vrijheidsbeperkingen met zich mee ten aanzien van het dagelijks leven en vrijetijdsbesteding, die niet van toepassing zijn op nagenoeg alle andere beroepsgroepen. Hier is enige gepaste waardering wel voor op z'n plaats en die is er nauwelijks.

Als agent kun je het eigenlijk nooit goed doen. Er wordt in de ogen van het publiek of te hard of te zacht opgetreden. En als er een keer een inschattingsfout gemaakt wordt bij de toepassing van geweld door een politieagent, wordt zo'n incident compleet uit verband getrokken, veelal de racismekaart getrokken en als klap op de vuurpijl word je ook nog eens voor de bus gegooid door degenen die eigenlijk voor je zouden moeten opkomen.

Het beroep politieagent moet weer in ere hersteld worden, waarin politieagenten op straat zelf weer de beslissingen nemen op basis van eigen interpretatie van de situatie binnen de context van de geldende omstandigheden, training en vakervaring. Dat kan niet vanaf een bureaustoel, dat kan alleen maar ter plaatse zelf.

En bovendien is het functioneren van de politie afhankelijk van de middelen die ze tot haar beschikking heeft. Dat is één grote puinhoop. De matige uitrusting, verstikkende regelgeving en polarisatie maakt voor de politie praktisch onmogelijk om te functioneren.

Beslissingsbevoegdheid moet weer worden teruggebracht naar de plek waar die hoort, namelijk bij de politieagenten op straat. Dat zijn namelijk de getrainde

professionals, die zelf dondersgoed weten hoe ze hun functie naar behoren moeten uitvoeren. De problemen zijn begonnen toen die beslissingsbevoegdheid, werd overgedragen naar een stel papierschuivers op kantoor. Waarvan de vaardigheden veelal niet verder reiken dan zichzelf in de kleren hijsen en het warmhouden van een bureaustoel.

Dit is nou een schoolvoorbeeld waarin waanzin is gerationaliseerd.

Stanley Collette

1

Zware beroepen

Ik denk niet dat je helemaal stil staat bij het feit dat het beroep van politieagent naast de nodige veiligheidsrisico's en traumatische ervaringen, ook de nodige vrijheidsbeperkingen t.a.v de vrijetijdsbesteding met zich meebrengt. Bovendien zijn agenten veelal de speelbal voor politiek opportunisme van zowel links als rechts. Bij het uitvoeren van de geweldsinstructie die niet het gewenste resultaat oplevert, worden agenten daarop afgerekend en niet degenen die deze bepaalt.

De bouw is fysiek gezien een zwaarder beroep, maar in z'n geheel heeft een politieagent het een stuk zwaarder. En ik heb zelf 20 jaar in de stallenbouw gewerkt, zo'n beetje de zwaarste tak in de bouw. Wij konden na werktijd onszelf compleet laten gaan qua drank en vertier. Agenten kunnen dat niet, die moeten van onbesproken gedrag zijn. En ze moeten ook inzetbaar zijn voor noodoproepen en lopen het risico hun maatschappelijke carrière te verliezen, wanneer de racismekaart getrokken wordt of als iemand uit rancune oude koeien uit de sloot trekt, om de integriteit en goede naam van een agent te beschadigen.

Bovendien beschikken agenten niet over de noodzakelijke uitlaatklep om de stress hiervan los te kunnen laten. Juist dit gegeven maakt het beroep van politieagent zo zwaar en dit wordt ernstig onderschat, want hierdoor bouw je steeds meer cortisol op. En daarmee worden fysieke steeds zwaarder. Stress die zich langdurig opbouwt en die niet kan worden losgelaten, is feitelijk een soort vergif voor het lichaam, die exact het tegenovergestelde effect heeft van prestatie verhogende doping.

Er is geen fysieke belasting denkbaar, die zwaarder is dan het risico om bij iedere mogelijke inschattingsfout je maatschappelijke carrière en tevens de bestaanszekerheid en carrièremogelijkheden voor de toekomst. Vanwege een slecht functionerende rechtsstaat, vanwege slecht onderhoud en de agenten betalen hiervoor de hoogste prijs.

Als verpleegkundige of leraar wordt aangehouden met een slokje teveel op achter het stuur geen exit carrière. Het probleem is agenten geen gedrag kunnen permitteren, waarmee het bevoegd gezag ter discussie kan worden gesteld. Een agent die de Opiumwet heeft overtreden kan nooit meer worden ingezet voor het handhaven van de Opiumwet, omdat z'n gezag namelijk ter discussie kan worden gesteld in een rechtzaak door de advocaat van de verdachte. En al het bewijsmateriaal die deze agent heeft verzameld, kan niet ontvankelijk verklaard

worden. En bovendien kan bij leraren en zorgverleners de geloofwaardigheid t.a.v de vakbekwaamheid niet of nauwelijks ter discussie gesteld worden, door de dingen die iemand doet in de vrije tijd. Omdat gezag hier geen rol speelt. Agenten moeten ten alle tijden kunnen aantonen dat ze verantwoord kunnen omgaan met de geweldsmonopolie, neutraal zijn en over een goed inschattingsvermogen beschikken. En ze mogen geen dingen doen die een aanleiding kunnen vormen voor gerede twijfel t.a.v hun gezag. Dat is nogal een behoorlijk verschil.

Stanley Collette

2

Invloed van het economische systeem op natuurlijk menselijk gedrag

We zitten nu eenmaal opgescheept met een economisch systeem, die dit soort perverse prikkels opwekt en waarin het toegeven daaraan rijkelijk wordt beloond. Het fundament onder onze maatschappij is door en door verrot. De fundamenten onder het monetaire systeem zijn schaarste, schuld, corruptie en woekerwinsten. In de instandhouding van armoede zit ook een gigantisch verdienmodel. Er is een complete industrie voor opgetuigd die bestaan uit Goededoelen organisaties, maatschappelijke organisaties, bedrijven en belangenorganisaties die er met z’n allen heel veel geld aan verdienen. Als we de armoede succesvol weten te bestrijden, dan stort dat verdienmodel als een kaartenhuis in elkaar. Deze industrie is intussen zo uitgedijdt, dat miljoenen mensen financieel afhankelijk zijn van een industrie, die haar bestaansrecht grotendeels ontleent aan de instandhouding van armoede. Dit is geen duister complot ofzo, dit soort gedragingen worden namelijk gestimuleerd en heel rijkelijk beloond door ons economisch systeem. De fundamenten waar onze moderne maatschappij op is gebouwd zijn tot in de kern door gerot. Dit is niet meer te repareren. Al onze maatschappelijke instituten moeten tot aan de grond worden afgebroken, zodat we nieuwe fundamenten onder onze maatschappij kunnen bouwen. Logische consistentie en het redelijkerwijs principe zijn de enige fundamenten die ten alle tijden buiten discussie staan.

Even voor de goede orde, met afbreken bedoel ik dus niet fysiek, maar in staatsrechtelijke zin. Ik geloof namelijk niet in een revolutie door met geweld de overheid af te zetten. Dat is geen revolutie, maar een geweldige machtsovername. Een echte revolutie kan alleen maar plaatsvinden op individueel niveau en van binnenuit, door het streven naar de beste versie van jezelf. Al het andere is het afschuiven van verantwoordelijkheid. Ik ben trouwens ook kritisch op de burgerij, wij hebben het zelf ook nagelaten een gezonde machtsverhouding in stand te houden tussen burger en staat. Doordat wij als burgers verantwoordelijkheden loslaten ontstaat er een machtsvacuum, die vult de overheid vervolgens in. Zelfgenoegzaamheid als gevolg van excessieve welvaart. Persoonlijk vind ik het

denk en kennisniveau van de gemiddelde Nederlander ronduit schandalig. Men weet wel hoeveel tattoos Ronaldo heeft of de kleur van het ondergoed van Max Verstappen, maar weten niet eens waaruit de lucht die we inademen is samengesteld. We hebben zelf ook de verantwoordelijkheid om ons voldoende intellectueel te ontwikkelen, de mogelijkheden zijn ruimschoots aanwezig en de geschiedenis biedt genoeg voorbeelden van de gevolgen van het nalaten hiervan.

Stanley Collette

Eind van de maand realiteit

Iedereen moet het eind van de maand een bedrag X bij elkaar harken om aan de financiële verplichtingen te kunnen voldoen en te kunnen voorzien in de kosten voor levensonderhoud. Deze noodzakelijkheid stimuleert een bepaalde prikkel in het overlevingsinstinct, die ik omschrijf als het eind van de maand realiteit.

Deze eind van de maand realiteit heeft een zodanig grote invloed op het natuurlijk menselijk gedrag, waardoor mensen het veiligstellen van hun maatschappelijke carrière verkiezen boven het maatschappelijk belang. Met andere woorden, wetenschappers zullen feiten verdraaien onder druk van die eind van de maand realiteit en politici verkiezen het veiligstellen van hun politieke carrière boven het landsbelang.

Maakt hen dat slechte mensen? Het antwoord is nee. Het is simpelweg de invloed die deze eind van de maand realiteit heeft op het natuurlijk menselijk gedrag. Zij doen namelijk exact hetgeen wat nagenoeg ieder ander mens zou doen onder soortgelijke omstandigheden. Het probleem zijn dus niet de mensen, maar het eind van de maand realiteit en de wijze waarop deze het natuurlijk menselijk gedrag beïnvloedt.

De oorzaak van deze wijze van beïnvloeding van het natuurlijk menselijk gedrag door deze eind van de maand realiteit zit in de manier waarop de economie is ingericht en de wijze van geldcreatie via het fractial reserve banking systeem. Het probleem is dat deze eind van de maand realiteit allerlei mogelijkheden biedt om sociale conformiteit af te dwingen, door de aanwezigheid van voldoende mogelijkheden om de bestaanszekerheid onder druk te zetten.

Dit fenomeen schept nogal wat vervelende implicaties en behoeft daardoor onze onmiddellijke aandacht.

Stanley Collette

Het doden op industriële schaal.

Ik probeer al een tijdje het dialoog met veganisten aan te gaan, om ze te laten zien hoe ze hun boodschap kunnen verkondigen op een manier, die niet of nauwelijks weerstand oproept bij vleeseters. Ze uit maken voor moordenaars, werkt averechts. Daarom vermijd ik schuldvraag.

Je hoeft geen veganist te zijn om de bio-industrie te zien voor wat ze is. Namelijk, de industrialisatie van dood en verderf. De bio-industrie komt niet voort uit hebzucht of kwade wil, daar bied de vrije markt geen ruimte voor, maar uit een maatschappelijke behoefte, die door ons allen is gecreëerd. En in de invulling van dergelijke maatschappelijke behoeften zitten grote verdienmodellen. Het zaaien van dood en verderf op industriële schaal kan alleen plaatsvinden als we maatschappelijk breed te weinig waarde toekennen aan levende wezens. Genocide is daar ook een voorbeeld van. Zonder bio-industrie zou er geen genocide bestaan. In beide gevallen is de waardigheid van het leven ondergeschikt aan triviale zaken als, schaalvergroting en economische gewin. Voor massavernietigingswapens geldt hetzelfde.

In het verleden werden soldaten tijdens veldslagen gedood, veelal uit een praktische noodzaak. De bio-industrie, genocide en massavernietigingswapens hebben niks met praktische noodzakelijkheid te maken en een grotere minachting van God bestaat er niet. Namelijk door zijn schepping te reduceren tot productiemiddelen. Het concept van schepping impliceert dat ieder leven oneindig veel waarde heeft. Alleen zonder schuldvraag en oordeel vind je de antwoorden op grote vragen die bruikbaar en nuttig toepasbaar zijn.

Stanley Collette

Sociaal-economische constructies

Alle maatschappelijke, sociaal-economische en humanitaire problemen vinden allen hun oorsprong in de volgende sociaal-economische constructies.

- Een afwaarderingssysteem voor goederen op basis van schaarste.
- Een fractial reserve banking systeem, waarin banken geld uit het niets mogen creëren en uitlenen tegen rente.
- Een kunstmatig gecreëerd Us vs Them doctrine, om een vals vijandbeeld in stand te houden.
- En bovenal het feit dat de dingen niet meer worden gezien voor wat ze zijn.

Binnen een sociaal-economisch systeem met deze fundamenten zijn zaken als een productieproces die gebaseerd is op de instandhouding van cyclische consumptie, een bio-industrie en het feit dat de grootste verdienmodellen zitten in het veroorzaken van leed van mens en dier en de vernietiging van de natuur onvermijdelijk. Zoals militaire conflicten, het kunstmatig in stand houden van armoede en de asielindustrie. En medicijnen hebben als voornaamste doel het instandhouden van een verdienmodel en een patent ergens oo leggen is niks anders dan het alleenrecht op een verdienmodel opeisen. Om deze reden gooit Uncle Sam met enige regelmaat een land plat, omdat ze vanwege hun ridicuul hoge schuldenlast enkel hun economie draaiende kunnen houden. Feitelijk zijn ze gewoon failliet. Boven op hun staatsschuld van 30 biljoen dollar, hebben ze ook nog zo'n slordige 150 biljoen aan unfunded obligations. Om de minimale maandelijkse betaling bij te kunnen houden moeten ze op jaarbasis zo'n 3,9 biljoen dollar ophoesten. De federale rijksbegroting bedraagt echter maar 3,2 biljoen. In de nabije toekomst zal de dollar als wereldvaluta onvermijdelijk crashen. Met als gevolg dat de waarde van alle papieren en digitale assets in 1 klap volledig zal verdampen. Dit kun je enkel voorkomen door de waarde van een valuta te koppelen aan iets waarvan de vooraad gelimiteerd is. In dit systeem ontleent geld haar waarde aan het geld dat al in omloop is en aan de gegenereerde waarde van goederen en diensten. Inflatie is dus inherent aan ons systeem van geldcreatie en wordt veroorzaakt doordat overheden geld moeten lenen bij de financiële markt tegen rente, waardoor de geldvoorraad harder stijgt dan de gegenereerde waarde van goederen en diensten. Goederen en diensten worden dus niet duurder, het geld

wordt letterlijk minder waard. Sinds de jaren zestig is de dollar 98% aan waarde verloren.

Als de dingen collectief niet meer worden gezien voor wat ze zijn, brengt dat consequenties en implicaties met zich mee, die menig voorstellingsvermogen te boven gaat.

Stanley Collette

Sociale conditionering

Sociale conditionering is eigenlijk een techniek, om dmv sociaal-maatschappelijke constructies prikkels te stimuleren bij mensen, die dezelfde wisselwerking teweeg brengt als de confrontatie met een existentiële dreiging. Het doel hiervan is om mensen steeds verder te isoleren van hun rationele besluitvormingsproces.

Angst staat schakelt ook het rationeel denken uit. Daardoor vindt besluitvorming niet meer plaats op basis van belangenafwegingen, maar een behoefte aan veiligheid en geborgenheid. Mensen worden op deze manier in zekere zin, kunstmatig in een permanente staat van fight or flight gehouden. Middels sociale conditionering vindt dit proces plaats binnen gecontroleerde omstandigheden, zodat degenen die controle over de omstandigheden heeft, kan die zogenaamde veiligheid bieden, met als prijs geestelijke onderwerping.

Alleen binnen deze omstandigheden kan de rationalizatie van waanzin en de normalisering van excessen plaatsvinden, waardoor deze op den duur niet meer van elkaar te onderscheiden zijn. Dan is waanzin rationeel en zijn excessen het normaal. Die reiken net zo ver als onze verbeelding. Het redelijkerwijs principe en logische consistentie staan ook op losse schroeven. Zonder deze 2 kaders is van een beschaving geen sprake meer. Dan is alles overgeleverd aan totale willekeur en is er sprake van anarchie in z'n puurste vorm. Om waanzin en rationaliteit van elkaar te kunnen onderscheiden heeft men een referentiekader nodig, waarvan de vorming wordt verhinderd doir sociale conditionering.

Zonder het redelijkerwijs principe is er geen standaard meer die bepaalt, wanneer je iets wel of niet hoeft te dulden, wat een eerlijke prijs/kwaliteit verhouding is, waardoor het optuigen van een afwaarderingssysteem voor goederen en diensten onmogelijk is, maar vooral geen basisvertrouwen. Want daarvoor moet je een ander in beginsel het voordeel van de twijfel gunnen, wat overigens de belangrijkste bepaling is van het redelijkerwijs principe. Als we deze fundamentele principes maatschappelijk breed loslaten, doe je feitelijk 2 eeuwen aan ontwikkeling van de beschaving geheel teniet.

Geldcreatie middels het fractial reserve banking systeem

Inflatie is inherent aan de huidige manier van geldcreatie. De hoeveelheid geld stijgt harder dan de gegenereerde waarde van goederen en diensten. Doordat banken geld uit het niets creëren en met rente uitlenen moeten er nieuwe schulden worden gemaakt om de rente te dekken van de uitstaande schulden. Want in feite bestaat het geld om de rente te dekken nog niet wanneer krediet wordt verstrekt. Die moet nog gecreëerd worden en dat kan alleen wanneer er vraag naar kredietverlening is. Dus moet er nieuwe schuld gemaakt worden om de rente van de bestaande schuld te kunnen betalen. Dit is gewoon complete waanzin. Als de diesel die een geldtransport nodig heeft om een lading geld te vervoeren meer waard is dan de lading, dan ziet iedereen wat er mis is met dit systeem.

Stanley Collette

Zintuiglijke overbelasting.

Één van mijn belangrijkste bevindingen. Ik noem het zintuiglijke overbelasting.

Door op opkomst van multimedia en de exponentiële technologische ontwikkeling wordt men aan steeds meer externe prikkels blootgesteld.

Het verwerken van informatie en externe prikkels neemt daardoor een steeds groter deel van de mentale en cognitieve functies in beslag. Bij de meeste mensen kan het verwerkingsproces de input niet meer aan, waardoor ze geestelijk zwaar overbelast en uitgeput raken. Aangezien het denken binnen deze omstandigheden ontzettend veel energie kost, heeft het invloed op lichamelijke activiteiten.

Daarom ben ik een denkproces aan het formuleren die veel efficiënter werkt en veel minder energie kost. Een soort filter voor informatie en externe prikkels, op basis van bruikbaarheid en praktische noodzaak. De kennis en inzichten die erin verwerkt zijn, helpen het relativeringsvermogen in korte tijd flink op te krikken. Dat is het belangrijkste van allemaal.

Mensen hebben sowieso te weinig kennis over de geest, bewustzijnsniveau’s en het denkproces. Intelligentie is geen graadmeter voor de hoeveelheid kennis, maar van de mate van vaardigheidsbeheersing van de mentale functies. De sleutel in het optimaal benutten van deze vaardigheden is jezelf ontdoen van alle overbodige denkprocessen.

Relativeringsvermogen is een heel goed stuurprogramma voor de mentale en cognitieve functies en bovendien een betrouwbare filter voor informatie en externe prikkels.

Stanley Collette

Geestelijke onderdrukking door een geautomatiseerd systeem.

Door waarde toekenning op basis van schaarste en het onvermijdelijke logische gevolg dat de grootste verdienmodel mogelijkheden zitten in het kunstmatig creëren en in stand houden van schaarste, is hier een systeem uit voortgekomen waarin geestelijke onderwerping wordt afgedwongen via een geautomatiseerd proces. De elite stuurt dit systeem niet aan. Zij worden volledig gestript van de macht over zichzelf en zijn daardoor dronken van de machtswellust, begeerte en lust. Zodat via perverse prikkels en de garantie op bevredigende invulling daarvan hun gedrag volledig wordt gestuurd tbv het veiligstellen van het bestaan van het systeem. Doordat de basis van het systeem is geïmplementeerd in een industrieel tijdperk waarin de toepassingsgebieden voor geestelijke onderwerping nog niet bestonden, was het onmogelijk om de implicaties van zo'n economisch fundament te overzien. Omdat het toepassingsgebied destijds was beperkt tot resource management. We worden letterlijk geregeerd door een AI. Er zijn geen daders, alleen maar slachtoffers. De daders volgen de programmering waardoor ze het systeem beschermen. De meest effectieve bestrijding van sociale conditionering zit in het creëren van een toepassingsgebied voor spiritualiteit binnen de gedragswetenschap. Daarin zitten de mogelijkheden om sociale conditionering geforceerd af te breken met

doelgericht gebruik van logische verbanden. Hiermee kun je op commando een mate van cognitieve dissonantie forceren, die dusdanig extreem is, dat daar geen programmering tegen bestand is. De confrontatie met het feit dat iemand zijn of haar hele leven keihard tegen zichzelf heeft staan liegen en dat aantonen met bewezen diensten die het plaatsvinden van die confrontatie überhaupt mogelijk maakt. Zodat dat de confrontatie de bewijsvoering vormt voor de bewezen diensten.

Stanley Collette

Referentiekaders

Referentiekaders zijn van groot belang omdat ze de basis vormen voor definitie, ze bepalen de criteria voor met maken van onderscheid tussen diverse dingen en bepalen tevens of ze met wel of niet met elkaar in verband staan en op welke wijze.

De reden dat de massa niet in beweging komt is het ontbreken van referentiekaders. Ze kunnen niet, omdat ze geen beschikking hebben over de referentiekaders om vast te kunnen stellen dat ze slapen, waaruit ze moeten ontwaken en wat de noodzaak daarvan is. Rationele besluitvorming is niet mogelijk zonder referentiekaders, omdat die de basis daarvan vormen.

Omdat zonder deze referentiekaders het niet mogelijk om vast te stellen of er sprake is van matigheid, rationaliteit, rede of logica. Of excessen, waanzin, tribalisme of willekeur. Daarom moeten die referentiekaders opnieuw worden vormgegeven en gedefinieerd. Want met duidelijke en betrouwbare referentiekaders is het onvermijdelijk dat ze zien wat wij zien. Omdat die inzicht bieden over de fundamenten van onze beschaving.

Pas als je beseft dat zonder het redelijkerwijs principe er onmogelijk sprake kan zijn van beschaving, zal men vasthouden aan rede alsof hun leven er vanaf hangt. Want voor sociaal-economische activiteiten, is het noodzakelijk om belangenafwegingen te maken. Het redelijkerwijs principe vormt de basis van een redelijke verhouding tussen de geleverde inspanning en de opbrengst.

Logische consistentie is het meest basale fundament, want zonder dit is het niet mogelijk om referentiekaders te definiëren. Zonder deze mogelijkheid is het vaststellen van feiten en verwerken van waarnemingen niet mogelijk. Alles is dan overgeleverd aan totale willekeur.

Zonder referentiekaders verliezen definities hun betekenis, want die geven juist betekenis aan definities en zijn gebaseerd op logische consistentie. Zonder logica kunnen definities niet worden gevormd en zonder consistentie hebben definities geen nuttige toepassing. Net als verbanden, want om een verband aan te kunnen brengen is consistentie vereist en om vast te stellen of er sprake is van dergelijk

verband is logica vereist. Het concept van nuttige toepasbaarheid bestaat binnen deze omstandigheden niet meer. Referentiekaders zijn in principe altijd op logica gebaseerd, alleen hebben deze zonder consistentie geen nuttige toepassingsgebieden.

Stanley Collette

Oorzakelijke verbanden

We worden al 50 jaar geregeerd door dezelfde 4 partijen, namelijk

- Willekeur
- Niet-doelmatige besluitvorming
- Ideologische blindheid
- Onvermogen tot zelfreflectie

Als het eindresultaat op voorhand al vaststaat, ongeacht de keuzemogelijkheden, dan is keus een illusie. De enige keuze die we hebben is door welke facade we ons voor de gek laten houden. Mensen die goed opletten zien dat de totstandkoming van besluitvorming al die tijd nagenoeg identiek is. De schijnbare verandering is gewoon het rookgordijn een ander kleurtje geven.

Mensen willen dit niet zien, omdat hun hele wereld anders in één klap in rook opgaat. En ze ermee om de oren slaan heeft geen zin. Het heeft totaal geen nut om ons druk te maken over een formatieproces die volledig buiten onze controle ligt, zeker omdat de personele bezetting op wat kleine details na totaal niet relevant is. En bovendien is democratische controle een illusie als de mensen die de gescheiden machten bestieren dezelfde programmering krijgen.

Soms is het niet mogelijk om een probleem te bestrijden bij de bron als deze buiten bereik is, zoals natuurlijke wisselwerkingen. Binnen deze omstandigheden zit de oplossing in het verbreken van het oorzakelijke verband. Het aanleren van een doelmatiger aansturing van de mentale en cognitieve functies, waardoor schadelijke gedragsbeinvloeding van buitenaf onschadelijk wordt gemaakt door een firewall voor de geest. Met het verbreken van het oorzakelijke verband is bronbestrijding overbodig. Het grootste voordeel van deze manier van probleemoplossing is dat vanwege het behoud van de bron, gebruik gemaakt kan worden van de mogelijke nuttige toepassingsmogelijkheden terwijl je het probleem oplost. Het is eigenlijk best eenvoudig, alleen verhindert schadelijke denkpatronen men ervan om dat te леп.

Blinde vlek

De blinde vlek is een ernstige bedreiging van de democratische rechtsstaat. Omdat het hierdoor heel lastig is om mensen aan te spreken op gedrag en verantwoordelijkheid, vanwege het

onvermogen het verband te leggen en om eigen denkfouten te kunnen zien. Toen ik hier binnen mijn vriendenkring mee geconfronteerd werd, moest ik dit nader onderzoeken. Hiervoor zet ik vriendschappen ernstig onder druk. Dit is in principe verantwoord staatsburgerschap. Er is geen alternatief. De meeste vrienden zullen nooit kunnen begrijpen waarom ik dit doe. Alleen degenen die mij echt kennen, snappen dat complete een piramide van wetenschap, een logische verklaring en zorgvuldige afweging de basis vormen. Verkregen inzicht resulteert in verantwoordelijkheidsbesef.

Stanley Collette

Verantwoordelijkheid

Ik heb enorm veel geïnvesteerd in de ontwikkeling van kennis, inzicht, vaardigheden en het functioneel en doelgericht gebruik van de mentale en cognitieve functies die vooral gericht is op nuttige toepassing binnen de toepassingsgebieden waar het meeste rendement wordt behaald op het gebruik. Het is in feite een soort machine speciaal afgesteld op het oplossen van complexe maatschappelijke problemen op basis van functioneel gebruik.

Ik heb een missie, namelijk zorgen dat wij alsnog verantwoordelijkheid nemen voor de toekomst. En ik accepteer geen afwijzing van deze verantwoordelijkheid. Dat dwing ik af door ze te laten zien dat een wildvreemde op basis van rationeel besluit door de hel gegaan en daardoor meer liefde toont voor hun kinderen, waarvan hij het bestaan niet kent. Gedreven door verantwoordelijkheid. Zo gebruik je het logische verband tussen liefde en verantwoordelijkheid als wapen om de weerstand te breken. Het is een geforceerde herprogramering van de cognitieve functies door de schadelijke programma’s af te breken en de aansturing afstemmen op functioneel gebruik. Ik wil namelijk aantoonbaar resultaat. Dat is namelijk het doelmatige karakter van verantwoordelijkheid. Het is meer dan besef. Verantwoordelijkheid is daar gepaste invulling aan geven, door doelmatig en naar beste vermogen de benodigde inspanning te leveren voor het halen van een bevredigend resultaat.

Ik ben meermaals door de hel gegaan voor de benodigde gereedschappen en karakter beproevingen voor deze missie. En zal dat blijven doen tot ik resultaten kan garanderen die minimaal recht doet aan onze plicht. Maar ik zal elke mogelijkheid benutten en ben pas tevreden als er aantoonbare vooruitgang is in de mogelijkheden om voldoende kwaliteit uit het leven te halen. Ik wil een meetbaar resultaat, die de nieuwe standaard bepaalt voor verantwoord staatsburgerschap, zodat goed onderhoud van de maatschappij en het veiligstellen van onze rechten, en

verworvenheden voor onze toekomst gegarandeerd is. Het is heel belangrijk om een hoge maatschappelijke standaard te bepalen voor verantwoord staatsburgerschap. Die is hier eigenlijk nooit helder gedefinieerd, dus die heb ik opnieuw bepaald op basis van de logische functie en de praktische toepassing. Dan hoeft het nut ervan niet worden uitgelegd, want die wordt door de definitie omschreven. Zodat altijd duidelijk is wat de waarde van verantwoordelijkheid is als belangrijkste basis voor rechtsbescherming rechtsgelijkheid. Dat is eerbied aan de generatie die ons dit heeft nagelaten en onze kinderen hebben daar recht op en mogen dat van ons eisen en daarop afrekenen.

De reikwijdte van verantwoordelijkheid hangt af van de mate van bezit van kennis. inzicht en vaardigheden die deze reikwijdte definiëren. Verantwoordelijkheid wordt dus bepaald door het redelijkerwijs principe op basis van de redelijke verhouding. Het gelijkheidsbeginsel is hier niet van toepassing. Omdat van gelijke gevallen geen sprake is. In principe is het concept van de redelijke verhouding onverenigbaar met het gelijkheidsbeginsel, omdat beide verschillende toepassingsgebieden binnen het redelijkerwijs principe zijn.

Stanley Collette

Psychologie

Er is een wezenlijk verschil tussen psychologie en gedragswetenschap. Bij psychologie wordt uitgegaan van een ziektebeeld die genezen moet worden door middel van medicijnen of therapie, waarbij de diagnose vooral gebaseerd is de symptomen en de gestandaardiseerde DSM IV/V classificatie. Bij gedragswetenschap spelen ziektebeeld, medicijnen, therapie en standaardisatie geen rol. Daar is de diagnose gebaseerd op het bestrijdenvandebron. Met als uitgangspunt het verkrijgen van controle over de verwerking van informatie en externe prikkels.

Voor de goede orde, ik heb geen opleiding gedaan en ook nauwelijks literatuur gelezen over psychologie en gedrag. Alle kennis, inzicht en vaardigheden heb ik gehaald uit gedragsanalyses, gedrags en gedachten experimenten en logisch redeneren. Dat lijkt misschien niet veel, toch is het nog geen enkele ggz specialist gelukt om met een weerlegging te komen. Ze mijden me ondertussen alsof ze me alimentatie schuldig zijn. Psychologen en psychiaters zijn kwakzalvers die ons een psychische aandoening aanpraten, die enkel te genezen is met dure medicijnen en behandelingen, gebaseerd op de hokjesgeest en gestandaardiseerde classificaties. Dat werkt niet bij unieke individuen. Een diagnose van de menselijke geest op basis van dezelfde standaard richtlijn, toepassen op verschillende unieke individuen, is natuurlijk totale waanzin.

Gedragsanalyses en experimenten daarentegen geven wel betrouwbare en bruikbare informatie. En het artikel over gedragswetenschap en maatschappelijke probleemanalyses die ik aan het schrijven ben, laat gelijk zien dat psychologie eigenlijk heel eenvoudig is. Aangezien er in eenvoud geen verdienmodel zit, scheppen ze allerlei onnodige complicaties en gooien ze er een berg ingewikkeld jargon tegenaan. Psychologie uit de reguliere gezondheidszorg is geen gedragswetenschap, het is complete luchtfietserij. Als iedereen zou beschikken

over mijn kennis en inzicht mbt de menselijke geest en gedrag, dan kunnen we per direct afscheid nemen van de ggz industrie en kunnen de bijbehorende medicijnen bij het grofvuil. De kunst is niet om andermans problemen op te lossen, maar ze te voorzien van de gereedschappen die ze in staat stelt om het op eigen kracht te doen. Zodat ze niet zijn aangewezen op hulp van buitenaf. De ggz doet exact het tegenovergestelde. Dit gegeven is ronduit misdadig.

Dit zegt overigens niets over de psychologen en psychiaters, die doen hun werk met de beste intenties en weten niet beter. Aan dit fenomeen kun je geen schuldvraag ophangen. We zitten nu eenmaal opgescheept met een economisch systeem, die dit soort perverse prikkels opwekt en waarin het toegeven daaraan rijkelijk wordt beloond. Het fundament onder onze maatschappij is door en door verrot. Daarom zijn schuldvraag en oordeel zo zinloos. Oorzaak, gevolg, de consequenties en de daaruit voortvloeiende implicaties. Dit zijn de enige factoren die bruikbare informatie opleveren.

Stanley Collette

Persoonlijke groei

Functioneel denken

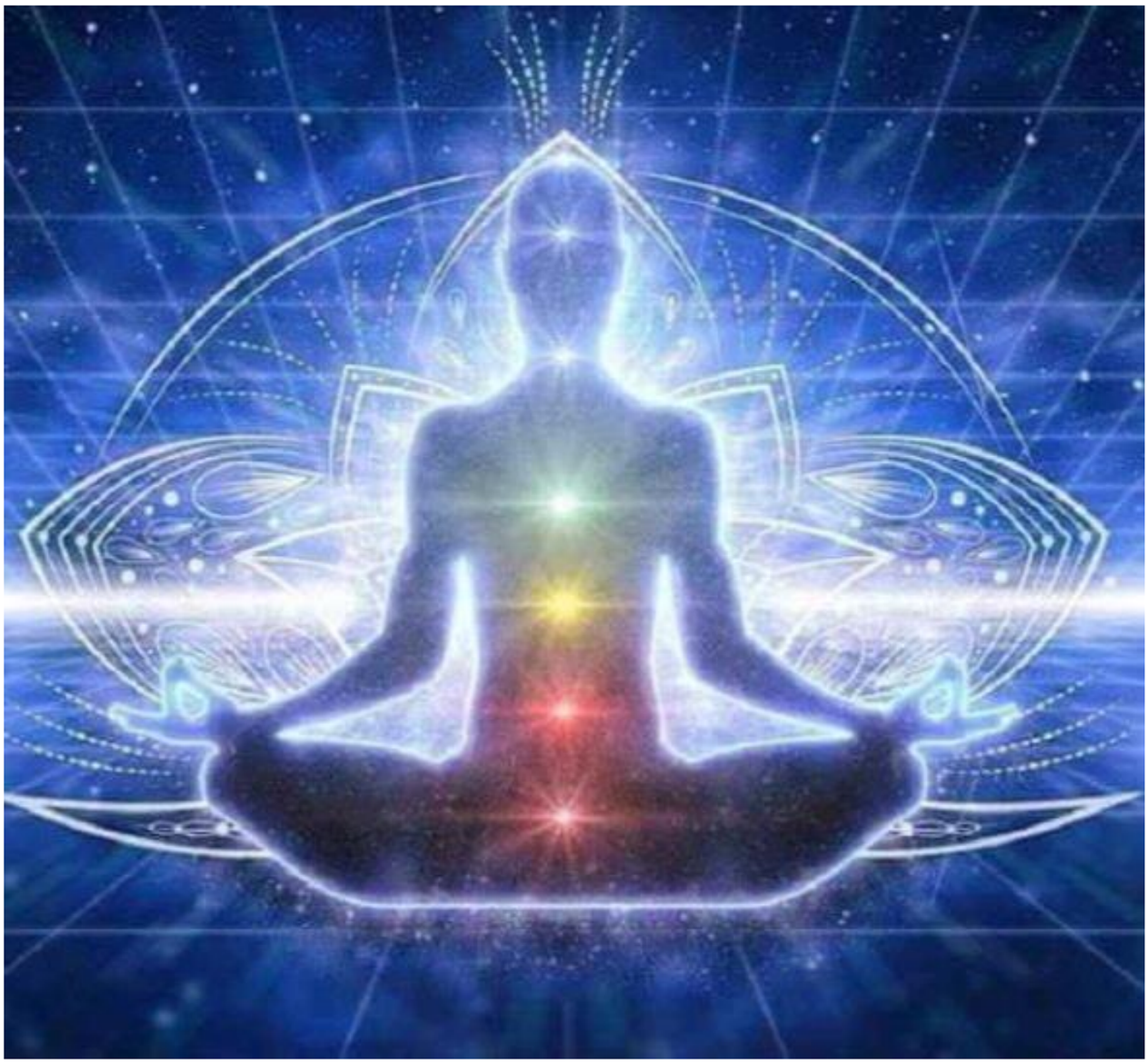

Falen en persoonlijke groei

Bij zelfonderzoek is de confrontatie aangaan met het eigen falen een buitengewoon effectief instrument. Mensen zijn van nature feilbaar en daardoor onderworpen aan menselijk falen, het zit in onze natuur en daardoor is het onvermijdelijk dat dit met enige regelmaat gebeurt. En falen is in feite niks anders dan het behalen van resultaten die niet overeenkomen met de verwachting. Het zegt dus niets over de kwaliteit van de geleverde inspanning. Doe jezelf een plezier en faal, liefst zo vaak mogelijk. Regelmatig de confrontatie aangaan met het falen, daar staat nogal wat riante beloningen tegenover. Zoals zelfbewustzijn, zelfacceptatie, optimale beheersing van de mentale en cognitieve vaardigheden en een mentale weerbaarheid waar narcisten suïcidaal van worden.

Zo'n confrontatie biedt behalve meer zelfkennis en inzicht, op basis daarvan ook een mogelijkheid om je groeipotentie aan te boren. Vanwege de manier waarop ik in het leven heb rond gehakt, lagen de mogelijkheden om de confrontatie met het

falen aan te gaan letterlijk voor het oprapen. Wanneer je regelmatig die confrontatie aangaat, merk je snel dat de potentie tot persoonlijke groei gigantisch is. Lichaam, geest, bewustzijn, onderbewustzijn, mentale en cognitieve functies zijn in zekere zin de voertuigen van het geïndividualiseerd gewaarzijn. De confrontatie met het falen aangaan en het denken zuiveren van alle overbodige denkprocessen, verhogen de kennis, begrip en beheersing van deze voertuigen significant. Aangezien bij velen de verwerking van informatie en externe prikkels een onevenredig groot beslag leggen op het denken en daardoor ontzettend veel energie kost, levert de zuivering van het denken behalve eenvoud en overzicht, vooral een hoop rust. In deze omstandigheden is er nagenoeg altijd sprake van overcapaciteit, waardoor het denken volledig in jouw dienst staat en functioneert als gereedschap, waarvoor het denken bedoeld is. Een betere beheersing van de mentale en cognitieve vaardigheden verhogen de sociale vaardigheden ook aanzienlijk, waardoor sociale interacties leuker worden, maar je ontwikkelt ook een heel fijn gevoel voor het op gepaste wijze dienen van repliek.

Het inzicht die het geeft in je kwaliteiten en vooral de beperkingen leiden tot bewustwording van jezelf en je potentie. En juist het omarmen vsn die beperkingen geeft rust en ontneemt de buitenwereld de kans het tegen je is gebruiken.

Dat is denken in schuld en beperkingen, ik ga liever uit van mogelijkheden en verantwoordelijkheid. Door de focus op jezelf te leggen in plaats van externe factoren, daar ligt de controle en de mogelijkheden, maar ook kracht en potentie. De confrontatie met het eigen falen en zwakheden bouwt karakter, relativeringsvermogen, een realistisch zelfbeeld, een evenwichtige persoonlijkheid en mentale stabiliteit en weerbaarheid. Daardoor hebben emoties geen ongewenste invloed op het besluitvormingsproces

Stanley Collette

Intelligentie

Wat houdt het in?

Intelligentie is een indicatie van de mate van de beheersing van de mentale, cognitieve en sociale vaardigheden. Het is ook het vermogen om te bepalen welke toepassingsgebieden het brste aansluiten bij de omstandigheden die van toepassing zijn. Het is ook het vermogen om informatie en externe prikkels te verwerken op de manier die de voor jou meest bruikbare resultaten oplevert. Kortom, Intelligentie is het besef dat deze mentale en cognitieve functies een praktisch hulpmiddel zijn. Onze gedachten zijn niet wie we zijn, maar simpelweg het product van en serie chemische reacties in het brein, die worden gestimuleerd door externe prikkels.

De toepassing van mentale, cognitieve en sociale vaardigheden.

Het niveau van vaardigheidsbeheersing hangt af van de kwaliteit van de resultaten die het gebruik ervan oplevert en de wijze waarop er gebruik van gemaakt wordt.

De laagste vorm van intelligentie is vijandigheid en apathie, omdat het uitgangspunt het leveren van een inhoudelijk negatieve bijdrage is. Daardoor worden de mentale en cognitieve functies aangestuurd voor het behalen van resultaten die schadelijk kunnen zijn. Deze toepassingsgebieden hebben daardoor geen enkel praktisch nut.

Vriendelijkheid en empathie daarentegen zijn de hoogste vorm van intelligentie, omdat het uitgangspunt is om een kwalitatief hoogwaardige inhoudelijke bijdrage te leveren. Daardoor worden de mentale en cognitieve functies aangestuurd voor het behalen van het meest bevredigende resultaat. Bovendien zijn vriendelijkheid en empathie de meest nuttige toepassingsgebieden voor deze functies.

Daarmee toon je feitelijk een hoge mate van beheersing van de mentale, cognitieve en sociale vaardigheden. Je wordt niet intelligenter door veel boeken te lezen, maar door te kiezen voor toepassingsmogelijkheden met meer praktische nut. Capaciteiten hebben enkel nut wanneer je ze kunt gebruiken op een manier die structureel bevredigende resultaten opleveren.

Stanley Collette

Functioneel gebruik van de hersenfuncties en de gezonde verwerking van prikkels

Onbetrouwbare diagnoses als gevolg van een gestandaardiseerd systeem

Borderline symptomen

- Je doet er alles aan om te voorkomen dat iemand u in de steek laat (manipulatie)
- Je hebt vaak instabiele en intense relaties
- Je hebt terugkerende suïcidale gedachten of je verwondt jezelf (automutilatie)
- Je hebt last van sterk wisselende stemmingen.
- Je hebt een instabiel zelfbeeld.

Dit lijstje symptomen komt ook voor bij mensen met een complexe PTSS. Dus zelfs als mensen al deze boxen aantikken, kan niet met zekerheid gesteld worden dat ze borderline hebben. Dat is ook de reden dat mensen regelmatig onterecht de diagnose van borderline krijgen. De oorzaak hiervan is het gestandaardiseerde DSM IV/V classificatie systeem, waarin diagnoses gebaseerd zijn op symptomen. Deze manier van diagnosticeren levert alleen betrouwbare resultaten op als met zekerheid vastgesteld kan worden dat ieder mens externe prikkels op identieke wijze verwerkt. Je kunt namelijk met de uitkomst alleen de input bepalen als vaststaat volgens welk algoritme deze wordt verwerkt.
Dat is niet het geval. Sterker nog, dit algoritme die bepaalt hoe externe prikkels en informatie wordt verwerkt is ook aan verandering onderhevig. Karakter, ego, relativeringsvermogen en zelfbewustzijn zijn enkele voorbeelden van factoren die van grote invloed zijn op dit verwerkingsproces.
Bovendien zijn de meeste wetenschappelijke onderzoeken waar de reguliere GGZ op gebaseerd is gefinancierd door de farmaceutische industrie, met als voornaamste doel er een verdienmodel aan te koppelen door de diagnosticering te koppelen aan medicatie.
Medicijnen bestrijden enkel de symptomen, ontregelen in veel gevallen de biologische en chemische balans van het lichaam en de chemische reacties in het brein die dergelijke medicatie teweeg brengt, kunnen ook zonder medicatie worden opgewekt. Met gedragswetenschap kun je alles wat de reguliere ggz kan bieden, vaak met meer bevredigende resultaten, maar dan zonder het verdienmodel. Door het bieden van kennis en inzicht, zodat men niet meer aangewezen is op hulp van buitenaf

Stanley Collette

Het belang en de voordelen van relativeringsvermogen

Met de juiste kennis en begrip hiervan kun je dit algoritme gericht beïnvloeden en deze afstemmen op functioneel en doelmatig gebruik. Dit lijkt heel ingewikkeld, maar het is eigenlijk kinderlijk eenvoudig. En het vergt maar weinig kennis en inspanning en biedt ontzettend veel voordelen. Relativeringsvermogen zorgt dat je dingen als falen gaat zien vanuit haar nuttige toepasbaarheid en bepaalt in feite de betrouwbaarheid van het verwerkingsproces van het zintuiglijke waarnemingen. Met als gevolg dat een eventuele emotionele respons in redelijke verhouding staat tot de prikkels die deze teweegbrengen.

Relativeringsvermogen is de sleutel tot zelfbewustzijn, acceptatie, mentale stabiliteit en weerbaarheid en geestelijke en intellectuele ontwikkeling, die volledig gericht is op het functioneel gebruik en de nuttige toepassing van de

gereedschappen die je bezit. Hierdoor wordt de geleverde inspanning van de mentale en cognitieve functies en de verwerking van informatie en externe prikkels altijd beperkt tot het noodzakelijke en hetgeen wat bruikbaar is en praktische nut heeft. Omdat binnen deze omstandigheden ten alle tijden een bevredigend rendement behaald wordt op het gebruik van de hersenfuncties, krijg je veel meer controle over de kwaliteit van het leven. Relativeringsvermogen zorgt er namelijk voor dat externe prikkels en informatie niet onevenredig veel beslag leggen op het verwerkingsproces en dat is van essentieel belang. Omdat binnen deze omstandigheden dit proces een overcapaciteit bezit.

Geestelijke onderdrukking is onmogelijk bij als het verwerkingsproces van het doelwit, waartegen de hiervoor benodigde manipulatie en emotionele chantage wordt ingezet, een overcapaciteit tot haar beschikking heeft om deze onschadelijk te maken. Je kunt manipulatie, emotionele chantage en narcisıme niet uitbannen zonder verregaande tirannie en dat is ook helemaal niet nodig. Door alle hersenfuncties af te stellen op functioneel en doelmatig gebruik strip je deze vormen van geestelijk geweld van hun nuttige toepasbaarheid, waardoor ze worden gereduceerd tot concepten zonder nuttige functie. Het doel van deze tactieken is om het verwerkingsproces van externe prikkels en informatie dusdanig onder druk te zetten, waardoor de mentale en cognitieve functies met onbetrouwbare data moeten werken en op het verkeerde been gezet kunnen worden.

Relativeringsvermogen fungeert tevens als een soort voorfilter die heel nauwkeurig en correct vaststelt hoe deze verwerkt moet worden en volgens welke prioriteit, een soort firewall. Dit geeft een hoop rust en ruimte om vrij, creatief en speels te denken. En juist hierin zit onvoorstelbaar veel potentie voor groei, waarbij het rendement op je inspanning dusdanig hoog is, dat daarbij een milde vorm van cognitieve dissonantie kan optreden. Wanneer de mentale en cognitieve functies en het verwerkingsproces van de zintuiglijke waarnemingen volledig zijn afgesteld op functioneel en doelmatig gebruik en ontdaan zijn van alle overbodige denkprocessen, wordt de ontwikkeling en groei van de vaardigheidsbeheersing over deze functies en de bewustzijnsniveau's geautomatiseerd. Het functioneel en doelmatig gebruik hiervan zorgt namelijk ervoor dat alles wordt gezien vanuit haar nuttige functie, toepassingsmogelijkheden en toepassingsgebieden. En dat geeft een heel sterk gevoel van geestelijke en intellectuele onafhankelijkheid en vrijheid van zijn.

Stanley Collette

2

Het verdienmodel achter zwakheid van karakter en geest

Wat heeft loonsverhoging voor zin als daar onmiddellijk een belastingverhoging achteraan komt. Een disproportioneel grote overheid is de voornaamste oorzaak de landbouw, industrie en bouwsector deze excessieve mate van overproductie moeten draaien. Omdat het rendement op arbeid door de hoge belastingdruk structureel daalt. Technologische ontwikkelingen en innovaties vanuit het bedrijfsleven worden hierdoor gereduceerd tot damage control. De huidige bevolkingsgroei zorgt voor een alsmaar toenemende vraag naar importgoederen, waardoor er steeds meer moet worden geëxporteerd om het te kunnen betalen . Daarvoor moet de

maakindustrie nog meer overproductie draaien en deze excessieve mate van overproductie creëert een onevenredig grote ecologische footprint.
We leven op veel te grote voet met een verzorgingsstaat van deze omvang. Hierdoor is de noodzaak om de nodige karakterbeproevingen te doorstaan verdwenen, met als gevolg dat er een complete industrie van kwakzalverij als onkruid uit de grond schiet . Met spindokters, mental coaches en begeleiders die luchtkastelen verkopen.
In zwakheid van karakter en geest zit een dusdanig groot verdienmodel, dat daar een multimiljarden imperium uit voortkomt die eigenlijk op pseudowetenschap is gebaseerd. Ze doen exact het tegenovergestelde van wat ze moeten doen, het in stand houden van zelfverloochening.
De meeste mensen kloppen bij de Ggz aan vanwege de pijn van het verlies aan kwaliteit van leven, die het gevolg is van de structurele overbelasting van het zintuiglijke verwerkingsproces, de mentale en cognitieve functies door het niet functioneel en doelmatig gebruik. Waardoor het rendement op het gebruik van deze functies heel laag is en externe prikkels een onevenredig groot beslag leggen op de verwerkingscapaciteit, zodat men heel vatbaar is voor geestelijke onderdrukking. Omdat de hersenfuncties al voortdurend op hun max zitten. De klachten die men hierdoor ervaart worden bij de GGZ bestempeld als een aandoening, waardoor ze alle controle wordt afgenomen. Dat is geen wetenschap.
Wetenschap is dit allemaal zien voor wat het is en beseffen dat de kernoorzaak het niet functioneel en doelmatig gebruik van het verwerkingsproces van externe prikkels en informatie, de mentale en cognitieve functies. En ze dus leren begrijpen wat de aard en toepassing daarvan is en de logische functie zodat ze deze functioneel en doelmatig kunnen gebruiken. Zodat externe prikkels en geen onevenredig groot beslag leggen op het brein, de geest en het bewustzijn. Dat is alles wat ze nodig hebben en ook heel belangrijk, omdat de buitenwereld hierdoor nog maar beperkt vat op je heeft. Het hoge rendement op het gebruik resulteert in een behoorlijke overcapaciteit waarmee manipulatie en chantage geen vat meer op je hebben, omdat de overcapaciteit de ruimte biedt een firewall voor de geest te vormen. Hierdoor heeft het brein en de geest voldoende vrije tijd om te spelen en en creatief te vrijdenken. Deze vrije ruimte is noodzakelijk om je potentie volledig te ontwikkelen.

Stanley Collette